

کمبود فسفر (p):

عمدتاً بصورت اولیه اتفاق می‌افتد یعنی جیره از لحاظ فسفر کمبود دارد.

اگر بصورت ثانویه باشد، در اثر افزایش کلسیم در جیره و یا کمبود ویتامین D جیره می‌باشد. دامهای آبستن، شیروار و دامهای جوان به کمبود فسفر حساس-ترند.

پاتوژنز:

فسفر در سختی استخوانها و غضروفها نقش دارد. در کمبود فسفر، معدنی شدن استخوانها و غضروفها دچار اختلال می‌شود و استخوانها دچار استئومالاسی شده و نرم و مستعد شکستن هستند.

کمبود فسفر دام را نسبت به نفخ حساس می‌کند زیرا تعادل میکروفلور دستگاه گوارش بهم می‌خورد.

علائم بالینی:

دامها زمینگیر می‌شود و قادر به برخاستن نیستند، همچنین موها خشک و خشن هستند و دام دچار گنده‌خواری می‌باشد.

کمبود فسفر، عمدتاً گاوهای آبستن را در ماه آخر آبستنی مبتلا می‌کند و باعث ناباروری هم می‌شود.

هرگاه مشکلی در آرام قرار گرفتن گاوهای شیری در زیر گاو نر وجود داشته باشد، احتمال کمبود فسفر همواره مورد بررسی قرار می‌گیرد.

پیشگیری:

برای پیشگیری می‌توان از جیره غذایی غنی از فسفر مثل سبوس و کلم پیچ استفاده نمود.